

Martinus

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

I. évfolyam 4. szám

2008. december

ára: 100 Ft

Interjú István püspök atyával
A Biblia évének gyümölcsei
Karácsonyi sablonok

20
oldal

Az Adventi koszorú

Teklits Tamás

A koszorú készítésének hagyományai a pogány korba nyúlnak vissza, amikor is a kelták örökzöld ágakkal, fagyönggyel - amelyet szent növényként tiszteltek - és magyallal díszítették fel házaik ajtaját előkészülve ezzel a téli napéjegyenlőség idejének megünneplésére. A téli napéjegyenlőség a kelta hitvilág szerint a fény visszatérésének ünnepe volt, amely az örök körforgásra, az örök újjászületésre utalt.

A régmúlt időkben az emberek jobban hittek a misztikus dolgokban, boszorkányokban, varázslókban, régi istenekben és hittek a kóborló, gonosz lelkekben is. Otthonuk és önmaguk védelmében vették körbe a házukat vesszőből, fűzfából és fenyőágakból font „szent koszorúkkal”, varázs-körökkel, amelyeket arany vagy piros színű szalagokkal díszítettek. Minden egyes szín, forma sajátos jelentést hordozott. A zöld a termés, a piros az élet, az arany és a sárga pedig a fény színe volt. A kör alakú forma az örökkévalóságot, a soha el nem múló varázserőt jelképezte. Ezek az ősi rituálék azonban az elmúlt évszázadok során lassan feledésbe merültek.

1838-ban egy német protestáns lelkész, Johann Heinrich Wichern megújította a régi hagyományt. Hamburgban gyermekotthont alapított, ahol naponta tartott Istentiszteletet az ott élő gyermekeknek. A ház egyik termébe hatalmas csillárt készített fából, és minden mise alkalmával egy-egy égő gyertyát tűzött rá. Koráb-

ban a románkori templomokban is voltak körcsillárok, de a gondolat, hogy a múló időt meggyújtott gyertyákkal jelezzék, újdonságnak számított. Ezt a szokást idővel más otthonok is átvették és így évről-évre szebb és szebb csillárkoszorúk születtek a környéken. 1860-ban Berlin-Tegelben született meg a gondolat, hogy fonott fenyőkoszorúval helyettesítsék a fakarikát, de csökkentették a gyertyák számát is, az addigi 24 helyett csak 4 darabot helyeztek el rajta, amelyek a négy adventi vasárnapot jelképezték. A változásoknak köszönhetően a koszorú már elég kisméretűvé vált ahhoz, hogy polgári lakásokban is helyet kapjon és az otthonokban is ünnepélyesebbé tegye a várakozást a háznép számára.

Az első világháború után Németországban már szinte minden családnál megtalálható volt az adventi koszorú. Hazánkba, osztrák közvetítéssel, a múlt század közepén érkezett. Az elmúlt évtizedekben az egész világon elterjedt a hagyomány, s az adventi koszorú a katolikus keresztények számára is fontos jelképpé vált, amely az év ezen időszakában még jobban ráirányítja a figyelmünket Urunk, Jézus Krisztus születésére.

Tartalomjegyzék

72 óra kompromisszum nélkül - 13. oldal

- 2. oldal Az Adventi koszorú
- 3-5. oldal Interjú Dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspökkel
- 5. oldal Szent Család vasárnapjára
- 6. oldal A világ hírei
- 7-9. oldal Rövid hírek, tudósítások - A plébániák hétköznapijai
- 10. oldal Edith néni hazatért...
- 11. oldal A milejszegi Assisi Szent Ferenc plébánia
- 12. oldal Lelkiség (Csúcs és Forrás, A Biblia évének gyümölcsei)
- 14. oldal Rejtvény, kifestő, történet gyerekeknek
- 15. oldal Fókuszban - december havi programok, események

Filmajánló - Új film Brenner János életéről és haláláról - 15. oldal

Karácsony előtti beszélgetés Dr. Konkoly István nyugalmazott megyéspüspökkel

Kürnyek Róbert

Püspök atya, 19 évi püspöki szolgálat után 2006 augusztus óta a jól megérdemelt pihenés éveit tölti. Hogyan telnek napjai, mi az, ami leginkább leköti az idejét?

Több mint két éve vagyok a Szombathelyi Egyházmegye nyugalmazott megyéspüspöke. Hálás vagyok a Székeskáptalannak és a Főpásztornak, hogy kedvező lakás-körülményeket biztosítottak számomra. Van egy szép, tágas udvarom, kertem is. Itt, a jó levegőn kedvemre sétálhatok. Ez pedig – az orvosok szerint – az egészségmegővés egyik fontos követelménye. Sőt, kertészkedésre is van itt lehetőségem. Időnként kézbe veszem a nyesóllót, az öntözőkannát, gondoskodom a fű rendszeres nyírásáról. Kezdetben meg volt oldva a háztartásvezetésem is. Velem jött ugyanis új otthonomba a püspökvár Ági nénije. Sajnos azonban, 2007 őszén egymást követően két súlyos baleset érte őt, ezért keresnem kellett megfelelő étkezési lehetőséget. Jelenleg – hétfőtől péntekig – a Martineum Felőttképző Akadémia konyhájáról kapok ebédet. Szombaton és vasárnap pedig egy ételkihordó cég segítségét veszem igénybe. Az ebéd mellett, természetesen szükség van még különféle élelmiszerek beszerzésére is. Minderről magamnak kell gondoskodnom. Az én feladatom az étkezési asztal előkészítése és az étkezés utáni mosogatás is. Ez utóbbi kezdetben szokatlan volt számomra, de most már belejöttem. Örülök annak, hogy konyhám mindig naprakész állapotban van. A mosás, a vasalás és a takarítás terén azonban – hétről hétre – igénybe veszek külső segítséget is.

A háztartási feladatok megszervezése mellett, egy pap életviteléhez szorosan hozzátartozik a lelki életének ápolása is. Sőt ennek elsőbbséget kell biztosítania. Nagy lelki élmény számomra, hogy naponta ugyanabban az időben, nyugodt körülmények között, összeszedett lélekkel tudok misézni. Nem aggasztanak a korábbi gondok: az egyes plébániák és egyházi intézmények személyi, szervezeti és anyagi ügyeivel való foglalkozás különféle, megoldásra váró problémái. Ugyanez érvényes a napi zsolozsma imádkozásra is. Nyugdíjasként a

zsolozsma egyes részeit magánkápolnámban igyekszem a nap megfelelő órájában végezni. S így megszentelni az egész napot.

A nap megszentelését egyébként azáltal is elősegíthetjük, ha külön meghatározott időpontot irányzunk elő a szentírás, illetve az egyéb lelki olvasmányaink végzésére. Nyugdíjasként ezeket az időpontokat is tudom biztosítani a magam számára. Így alkalmat keríthetek arra, hogy a kedvenc lelki, teológiai tárgyú könyveimet nyugodtan, figyelmesen végig tudjam olvasni. Ugyanígy időt találhatok a különféle folyóiratok értékes írásainak beható tanulmányozására is.

Mint nyugdíjas püspök, továbbra is tevékeny tagja maradtam az Egyházmegye papi családjának. Ez azt jelenti, hogy részt veszek a havonta esedékes papi rekollekciókon (lelki napokon), az évi papi lelkigyakorlatokon, valamint az egyházmegyei és a székesegyházi közös, ünnepi összejöveteleken. Az egyes lelkipásztorok meghívására szívesen vállalkozom alkalmi kisértést (misézést, gyóntatást stb.), advent és nagyböjt folyamán pedig lelkigyakorlatot is. A szentbeszédemmel együtt jár sok-sok hívő gyóntatásával. Több plébánián tartottam a hónap 13. napján emlékmisét és körmenetet a Fatimai Szűzanya tiszteletére. Részt vettem idősekért, betegekért felajánlott misén, amely összekapcsolódott a szentkenet közösségi kiszolgáltatásával. Többször meghívást kaptam a templombúcsú ünnepi miséjének elmondására, templomok, közösségi épületek megáldására, temetés és esküvő végzésére stb. Mindezekre a papi szolgálatokra – amíg Isten éltet – bárhol és bármikor szívesen vállalkozom a jövőben is.

19 éves szolgálata idejében szinte előlről kellett kezdenie az Egyházmegye struktúrájának felépítését. Főpásztori szolgálatának mely eseményeire emlékszik vissza a legszívesebben?

A közel két évtizedes megyéspüspöki szolgálatom sok-sok történéséről egy rövid interjú keretében nehéz nyilatkozni. Közismert, hogy 1987-ben történt a püspöki kinevezésem, a püspökszentelésem és a megyéspüspök

pöki beiktatásom. Ekkor még nagyon is kétséges volt, hogy egy intézményeitől megfosztott, megfélemlített és az Egyháztól elidegenített hívőközösséget lehetséges-e a siker reményében elindítani a lelki megújulás útján. Mi kísérletet tettünk erre. Mindenekelőtt arra törekedtünk, hogy híveinkben felkeltsük a hívő keresztény vallásosság iránt való érdeklődést, növeljük, és egyre inkább elmélyítsük a vallási tájékozottságot és bekapcsoljuk őket az Egyház életének a vérkeringésébe. Ennek érdekében – kiváló előadók közreműködésével – egyházmegyénk négy városában: Sárváron, Kőszegen, Szombathelyen és Zalaegerszegen megszerveztük a felnőtt katekéziseket, a hitébresztő és a hitelemző konferenciabeszédeket. E programok témái 3 éven keresztül, évente tíz alkalommal a legfontosabb és legaktuálisabb keresztény hitigazságok voltak. A 16 és 25 év közötti fiatalok részére meghirdettük a „Keresztény családi életre felkészítő tanfolyamot”. E tanfolyamra főleg a régi rendszer idején kontrollált, ellenőrzött családok fiataljait vártuk, akik otthon szinte semmit sem hallottak Istentől, Jézusról és az Egyháztól. A résztvevőket 25 összegyűjtés keretében igyekeztünk felkészíteni az un. beavató szentségek: a keresztség, a bérmlás, és az eukarisztia felvételére.

Még nagyobb jelentőségű kezdeményezés volt a világi hívek szakszerű teológiai képzésére életre hívott 3 éves Teológiai tanfolyam Szombathelyen és Zalaegerszegen. A tanfolyam közel 500 végzett hallgatója közül kerültek ki – a többi között – egyházmegyénk hitoktatói. 1994-ben a világiak teológiai képzését még magasabb szintre emeltük: megalapítottam a Hittanárképző Főiskola Nappali Tagozatát, majd néhány év múlva létrejött a Levelező tagozat is. Ez a Főiskola, a 4 év sikeres elvégzése után államilag elismert diplomát ad a hallgatók kezébe.

S végül, de nem utolsósorban meg kell említenünk a Martineum Felnőttképző Akadémiát, amely lelki napokat, lelkigyakorlatokat, továbbképzési lehetőségeket biztosít papok és világi hívek számára. Ezen kívül befogad különféle világi tudományos és ismeretterjesztő konferenciákat, valamint aktuális társadalmi, világnézeti kérdésekkel kapcsolatos szimpóziumokat is.

A jövő nemzedék vallás-erkölcsi oktatására és nevelésére megszerveztük az iskolai hitoktatást. A szerzetesrendekkel együttműködve pedig létrehoztuk egyházmegyénkben a különféle egyházi oktatási intézményeket: a 3 óvodát, a 6 általános iskolát, a 2 gimnáziumot, a 4 közép illetve főiskolai kollégiumot. A diákok szorgalmának serkentésére pedig minden évben meghirdettük az általános és középiskolai hittanversenyeket.

A keresztény vallásos hit- és világnézet megismertetése mellett, az Egyház fontos feladatának tekinti a keresztény felebaráti szeretet gyakorlásának közösségi, intézményesített formában történő megszervezését is. 17 évvel ezelőtt ezért alapítottam meg az Egyházmegyei Karitás Szervezetet, amely sokoldalú szociális tevékenységével nagy elismertséget és népszerűséget vívott ki magának. Nemcsak egyházmegyénkben, hanem a magyar Egyházban, sőt a világi hatóságok körében is. S ha ezek után valaki azt kérdezi: milyen egyéb, jelentős egyházmegyei eseményekre emlékezem szívesen, a sok közül csak ötöt emelek ki: II. János Pál pápa szombathelyi látogatását, a Szent Márton püspök halálának 1600 éves jubileumát, a Székesegyház teljes belső felújítását, s benne az új orgona és a Mária életének jeleneteit ábrázoló festmények elkészítését, az Egyházmegyei Zsinatot, valamint Batthyány-Strattmann László boldoggá avatását.

Püspök atya hogyan készül a karácsonyra és hogyan tölti az ünnepeket?

A Karácsony az egyik leghangulatosabb és legkedveltebb liturgikus ünnepünk. Mindenki örömmel várja, készül rá és eltervezi az ünnepi programját. Az én karácsonyi programom az alábbiak szerint alakul: December 24-én délután a megyésfőpásztorral együtt részt veszünk a Főplébánia hittanósainak és ministránsainak betlehemes játékán. Minden évben nagy élményt jelent számunkra a színes kosztümbekbe öltözött szereplők átszellemült játéka, meg a sok-sok kisangyal felvonulása, csilingelő kedves énekhangja.

A betlehemes játék után a két püspök az egyházmegye

kispapjaival együtt meglátogatja az idős papok otthonát. Itt elsőként meghallgatjuk Jézus születésének bibliai történetét, amelyet közös karácsonyi éneklés követ. Majd köszöntők hangzanak el és sor kerül a karácsonyi ajándékok kölcsönös átadására. Ez alkalmul szolgál arra, hogy a főpásztor jó egészséget kívánjon az otthon lakóinak, meg kegyelemteljes karácsonyt és boldog új esztendőt. Ők pedig köszönetet mondanak a látogatásért és azért a figyelemért, támogatásért, amelyet az egyházmegye és a főpásztor részéről egész évben tapasztalnak.

A karácsony esti program a Püspöki Palotában folytatódik, ahol az ünneplők létszáma jelentősen megnő. A kispapokon kívül csatlakoznak a főpásztorokhoz a Szombathelyen működő plébániák papjai is. Elsőként az egész gyülekezet a Püspökvár kápolnájába vonul, ahol a Zsolozsmáskönyvből elimádkozzuk az Esti Dicséretet. Ezután Urunk megtestesülésével kapcsolatos szentírási részletek, karácsonyi elbeszélések és versek hangzanak el. Majd a kispapok képviselője köszönti a főpásztort, Ő pedig a jelenlévő összes vendéget. A közös vacsorára mindenki hivatalos. Ennek elköltése után, akinek ideje engedi továbbra is ottmaradhat kötetlen beszélgetésre, amelyet szép és közismert karácsonyi énekek színesítenek. Jómagam vacsora után búcsúzom a megyéspásztortól és a paptestvérektől. Hivatalos vagyok ugyanis Gencsapátiba, ahol ezúttal én mondom majd az éjféli misét. Másnap, 25-én a főpásztorral koncelebrálok a Székesegyházban. Előreláthatólag ez lesz a másokkal közös karácsonyi programom. Emellett per-sze marad idő az egyéni elmélyedésre és meditációra is.

A karácsony sokféle elmélkedési anyagot kínál nekünk. Így a jászolban fekvő Kiszűzést tekinthetjük példaképünknek, akitől megtanulhatjuk az istengyermekség igazi tudományát. Ehhez a többi között - Jézus példája szerint - 3 akadályt kell legyőznünk. Az első akadály: az anyagi javakhoz való ren-

detlen ragaszkodás. Jézus szegényes barlangistállóban született. A második akadály a különféle szenvedélyek terén mutatkozó helytelen magatartás. A kényelemkeresés és az élvezetvágy távol állt Jézustól. A harmadik akadály: saját akaratumk, szabadságunk és jogaink túlzott hangsúlyozása, gyakori emlegetése. Jézus Isten Fia létére hagyta magát pólyába kötözni, és mások akaratának kiszolgáltatni. Most Karácsonykor, gondolkodjunk el arról, milyen tanulók is vagyunk Jézus iskolájában. Milyen osztályzatot adnánk magunknak, az anyagi javaktól való függetlenség, a különféle szenvedélyek féken tartása vagy éppen az önzetlenség és a mások iránt való jóakarattérén. Ezekkel a gondolatokkal kívánok kegyelemteljes Karácsonyt és áldásos új esztendőt egyházmegyei lapunk minden olvasójának.

Szent Család vasárnapjára

Dr. Veres András megyéspüspök

Nagy szeretettel köszöntöm Egyházmegyénk katolikus családjait, akikért a mai napon megkülönböztetett figyelemmel imádkozunk. Sokszor felvetődik a kérdés,

mit tehetnénk még többet a családo-kért, hiszen jelen társadalmunkban olyan sokféle próbatételnek vannak kitéve. A paptestvéreket arra kérem, hogy erősítsük Egyházmegyénk területén a család-pasztorációs munkát. Hiszem, hogy a hi-

tében erős család, Isten és az egymás iránti szeretetben folyton megújulva, elkerüli az igazán nagy veszélyeket, és képes legyőzni a létét veszélyeztető támadásokat, amelyekből bőven akad napjainkban.

Szent Család vasárnapján még buzgóbban imádkozom Egyházmegyénk családjaiért, különösen azokért, akik valamilyen nehézséggel küzdenek. A magam részéről mindig nagy elismeréssel tekintetem a nagycsaládokra, akik létükkel bizonyítják a szeretetet és az áldozatvállalás boldogító erejét. Tisztelem és bátorításom jelét szeretném kifejezni a több gyermeket vállaló katolikus, templomba járó családok felé azzal, hogy az ő negyedik, vagy a negyediket követő gyermekeiket, igény esetén, szívesen megkeresztetem saját plébániájukon. Ezzel is szeretném az ő gyermekvállalásukat mások elé példaként állítani. Várom a keresztelőre szóló meghívásokat!

Isten áldása és gondviselő szeretete legyen családjainkkal!

Eltörlik a Karácsonyt?

Horváth István Sándor

Magyarországon már nem is csodálkozunk azokon a szerencsétlen próbálkozásokon, amelyek legszentebb ünnepeink ellen irányulnak, hiszen néhány évtizeddel ezelőtt már történtek kísérletek arra, hogy Jézus Krisztus születésének karácsonyi ünnepe helyett a fenyőfa, a feltámadás húsvéti napja helyett pedig a tavaszi nyuszi legyen az ünnep középpontja. Felidézve ezen emlékeinket már csak kesernyésen mosolygunk a pogányság ezen sikertelen próbálkozásán, s szépen megünnepeljük Krisztus világra-jöttét karácsonykor.

A világ más részein viszont újra és újra kipattan az ötlet valakiből (azt semmiképpen sem írnám, hogy „eszébe jut” valakinek), hogy töröljük el a karácsonyt. 2004-ben egy ausztráliai iskola vezetése döntött úgy, hogy nem tartanak karácsonyt, mert nem akarják hátrányosan megkülönböztetni a nem keresztény gyerekeket, akik nem értenék az ünnepet. Mivel az eset az egész világ megdöbbenését és az iskolába járó gyerekek szüleinek tiltakozását váltotta ki, egy esztendővel később az ausztrál oktatási miniszter rendeletben kérte az iskolaigazgatókat, hogy mindenütt tartsák meg a karácsonyi ünnepséget és rendezzenek betlehemes játékokat.

Az idei évben az egyeteméről híres brit város, Oxford önkormányzata határozott úgy, hogy eltörölnek december 25. táján minden olyat, ami a karácsonyra emlékeztet vagy utal, s helyette megtartják a „téli fény ünnepét”. A határozat indoklása szerint háttérbe szorulnának más vallások, ha túlzott hangsúlyt kapna ez az ünnep. A döntés ellen keresztények, zsidók és muzulmánok egyaránt tiltakoznak.

Valószínűleg a történetnek ezzel még nincs vége, s lesz még Oxfordban karácsony. Az eset, amely rávilágít körünk kultúrát elszegényíteni akaró törekvéseire, arra figyelmeztet minket, hogy őrizzük mindazokat a szellemi értékeket, amelyek évszázadokon keresztül meghatározták az európai földrész kultúráját, s ezen belül még jobban őrizzük magyar hagyományainkat! Én nem szeretnék olyan világban élni, ahol nincs karácsony.

Pénz helyett inkább Isten örök szavára építsünk

Horváth István Sándor

Nincs megnyugtató válasz a hetek óta tartó nemzetközi pénzügyi válságra, amely egyre inkább foglalkoztatja a közvéleményt. Nekünk, egyszerű embereknek valójában elképzelhetetlen, hogy mekkora összeget jelentenek azok a dollár milliárdok, amelyekről a sajtóban szó esik, s az még inkább elképzelhetetlen számunkra, hogy hová tűnhetnek el ekkora pénzek. Mivel Egyházunknak nem az anyagiakkal való törődés a legfontosabb feladata, hanem Istentől kapott küldetésének teljesítése, ezért hivatalos közlemény mindeztidáig nem jelent meg a Vatikán részéről ez ügyben, s feltehetően nem is várható. XVI. Benedek pápa a püspöki szinódusi ülést megnyitó beszédében 2008. október 6-án Rómában mindemellett mégis érintette a kérdést.

Isten szava az a kőszikla, amelyre életünket építenünk kell. A bankok összeomlása megmutatja a pénz és az emberi biztonság mulandóságát – mondta a Szentatyá.

Csak Isten szava ad az emberi életnek olyan szilárd-ságot, amelyet semmilyen más környezetben nem találunk meg: legyen az karrier vagy pénz – ezt mutatja

a napjainkban tapasztalható világméretű pénzügyi válság is. Vannak, akik olyan evilági biztonságot mellett döntenek, amelyek előbb-utóbb összeomlásra vannak ítélve, mint az a homokra épült ház, amelyről Jézus a hegyi beszédben tanított. Aki homokra építkezik, az csak a látható és tapintható dolgokra épít: a sikerre, a karrierre, a pénzre. Látszólag ezek igazi valóságok, ám most, a nagy bankok összeomlásakor láthatjuk, hogy valójában a pénz eltűnik, semmivé lesz, mint ahogy ezek az igazinak tűnő valóságok is csupán másodrendűek. Aki életét az anyagra, a sikerre építi és mindarra, ami látszólagos, az homokra épít – mondta XVI. Benedek. De mire építhetünk, ha még ezek a biztosnak, szilárdan megalapozottnak tűnő dolgok is egészen gyorsan és váratlanul semmivé válnak? A Szentatyá megadta a választ: Az igazi örök valóság Isten szava, s erre kell alapoznunk életünket. Jézus mondta: „Ég és föld elmúlik, de az én igéim nem múlnak el soha” (Mt 20,35). Ismerjük fel Isten szavában mindennek az alapját és építsük életünket erre az időtálló alapra!

Emmausz kurzus Zalaegerszegen

Tömő János / Martinus

Emmausz kurzus volt Zalaegerszegen a Szent Család Óvodában október 12-14-e között, amit a Szent András Evangelizációs Iskola helyi csapata tartott. 21-en vettek részt az egy hétvégés, imával és énekléssel „fűszerezett” lelkigyakorlaton, amelynek célja az volt, hogy a résztvevők kedvet kapjanak Isten Igéjének olvasásához, tanulmányozásához és azáltal megérintse őket Isten szava.

Missziós vasárnap Szentkirályon

Geosits Péter / Martinus

Október 19-e missziós nap volt Magyarországon. A misszió egy életfeladat mindannyiunk számára, bárhová is helyezt bennünket a jóságos Isten. Szentkirály vendége Zabos Róbert SVD verbita missziós testvér volt, aki Kürnyek Róbert helyi plébánossal közösen mutatta be a szentmisét. Felajánlásra öt földrész egy-egy jelképét helyezték el a gyermekek az oltár elé. Róbert testvér a szentmise után egy nagyon jó hangulatú vetítettképes élménybeszámolót tartott a misszionáriusok munkájáról és mindennapi életéről.

Róma a Szent Pál-év jegyében

Glavanits Krisztina / Martinus

Október 21-én a nardai horvát kisebbségi önkormányzat szervezésében zarándokok egy népes csoportja (90 fő) indult Rómába. Az egyik legfontosabb állomása zarándoklatunknak XVI. Benedek pápával való találkozás volt, aki csoportunkat külön is köszöntötte. A négy nap alatt megtekintettük a város főbb nevezetességeit. A Szent Pál-bazilikában pedig két lelki vezetőnk, Várhelyi Tamás szentpéterfai és egyben nardai plébános, illetve Bodorkós Imre jánosházi káplán szentmisét is bemutatott.

Harangszentelés Vasegerszegen

Kálmán Rózsa / Martinus

A Szent Miklós Idősek Otthona október 23-án a forradalom 52. évfordulóján harangszenteléssel emlékezett az elesett hősökre. Az Otthon lakója főtisztelendő Polgár Béla ny. plébános 70 kg-os harangot adományozott a ház lakóinak, hogy ezzel elősegítse a még elmélyültebb vallási életet a hívek közösségében. A harangot ifjú Farkas Titusz harangöntő mester készítette el, felszentelését pedig Dr. Veres András megyéspüspök végezte.

Templomtorony-megáldás

Orsos Zoltán / Martinus

Október 25-én Harasztifaluba látogatott Dr. Veres András megyéspüspökünk, aki örömmel és készséggel áldotta meg a temetőben lévő felújított templomtoronyt. A község lelkipásztoraként örültem, amikor láttam a hívek ragaszkodását templomukhoz. Kezdetől fogva jelezték felém, hogy szükség lenne az erősen megrongálódott toronysisak helyreállítására. Püspök atya és a helyi hívek segítségével ez sikerült is.

Zászlóátadás a körmendi templomban

Báger Szabolcs / Martinus

Október 26-án 11 órakor tartottuk a körmendi Szent Erzsébet plébániatemplomban a Szent László Szövetség zászlájának átadási ünnepségét. A lobogó, a rumi székhelyű szövetség 2000-ben történő megalakulása óta, missziós tevékenységet tölt be, ugyanis minden évben más-más településen helyezik el. A lobogón kívül, a Szent László Szövetség tárlata a plébánia közösségi házában szintén 1 éven keresztül lesz látható.

Mindenszentek napi megemlékezés

Kiss Ágnes / Martinus

November 1-jén délelőtt a pusztamagyaródi hívek a temetőben lévő 261 éves kápolnánál jöttek össze, megemlékezni az üdvözült lelkek seregéről. Az 1747-ben Szent Flórián tiszteletére épült kis kápolna 20 éves csipkerózsika álmából éledt újra ezzel a szentmisével, a pusztamagyaródiak nagy örömeire. Közel 200-an jöttek el a borongós idő ellenére kifejezni örömüket, hogy újra ima és ének lengi körül a templomuknál is idősebb kis kápolnát és imádkoztak a temetőben nyugvó megholtakért.

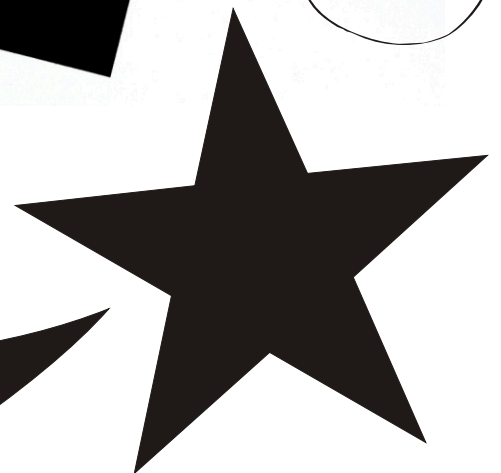
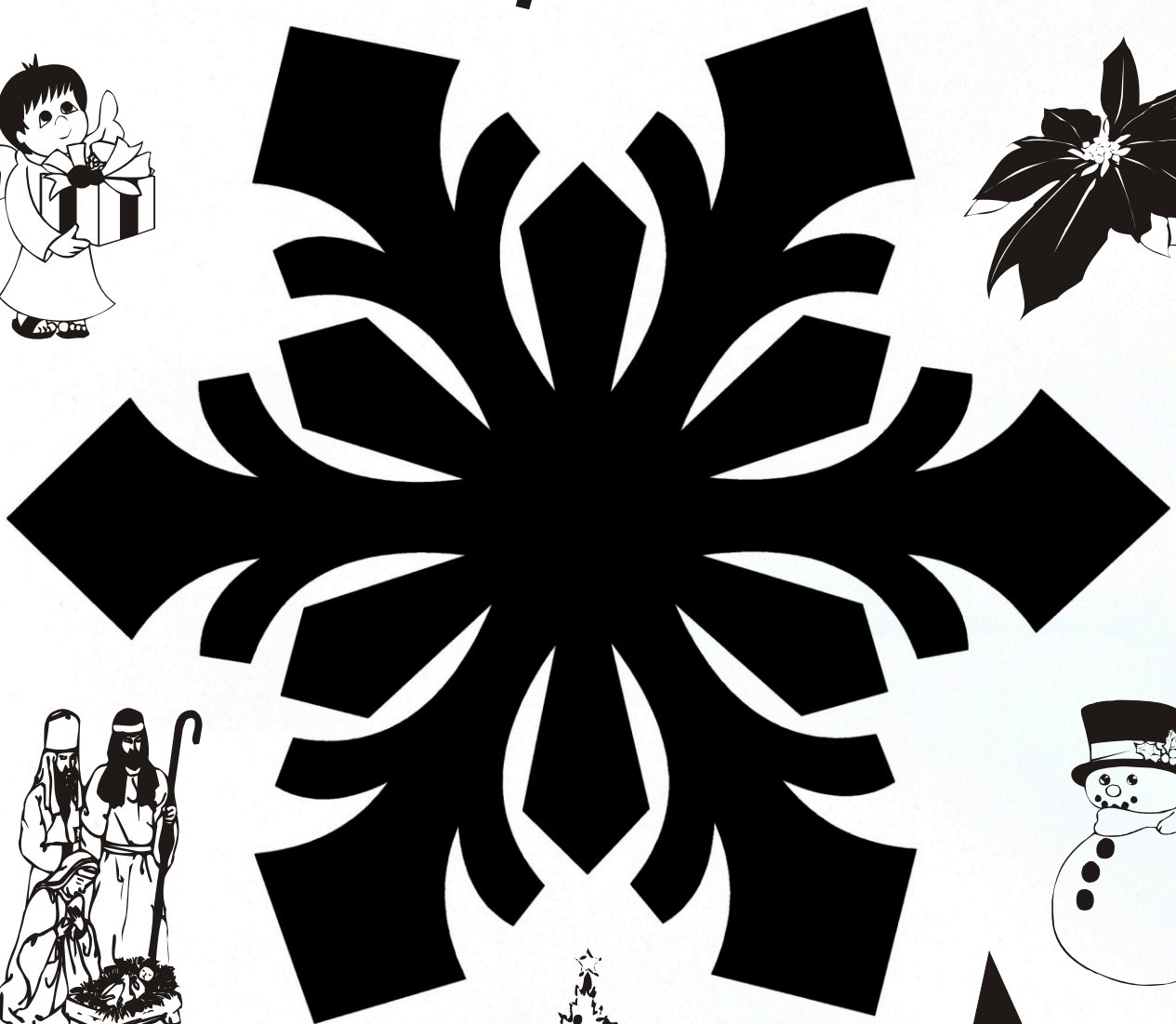
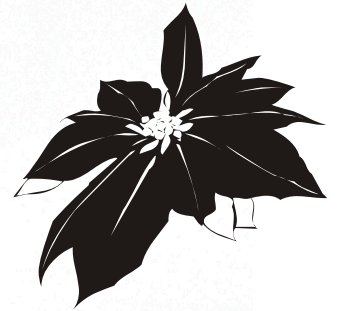
Felújított kripta megáldás

Kele Lászlóné / Martinus

A rigyácsi Szent Anna-templom 1762-ben épült. A kriptát kb. 1900-ban Inkey Kálmán özvegye Kamjonkai Szemző Lujza építtette. Az altemplomban az Inkey, Benyovszky és Batthyány család tagjainak sírjai találhatók. A templom és a kripta felújítása 2007-2008-ban a falu népe és a grófi család támogatásával, Kirner A. Zoltán esperes-plébános vezetésével, Plander László építész tervei alapján készült. Az esperes úr a felújított altemplomot november 2-án áldotta meg.

Karácsonyi sablonok

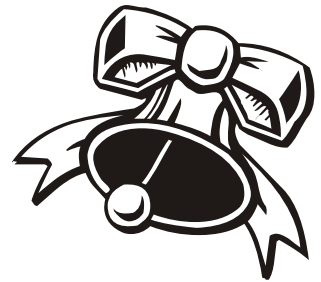
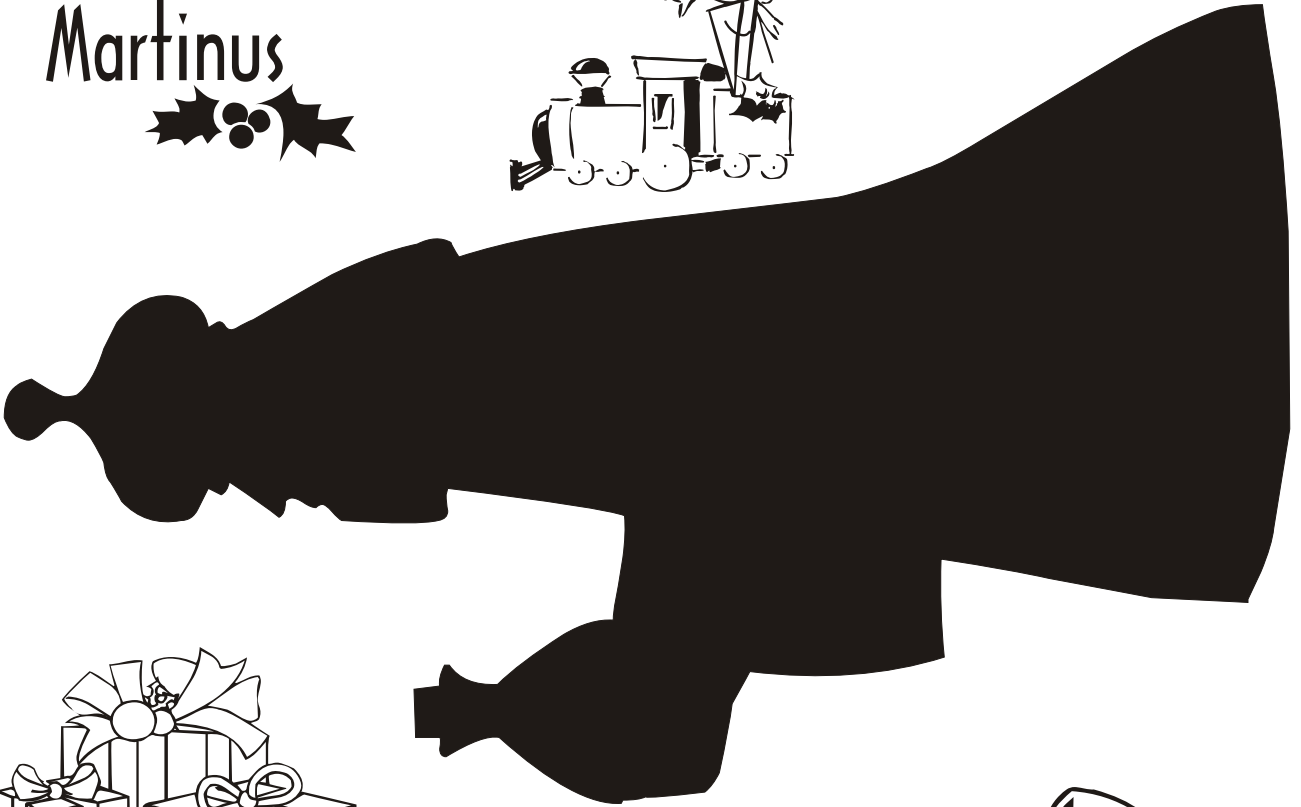

Felhasználási javaslat:

1. Készítsen minden oldalról fénymásolatot.
2. Vágja ki a sablonokat.
3. A lapot szorítsa oda az ablakhoz, majd a kivágott részt hőspray segítségével töltsse ki.

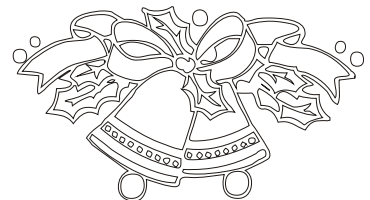
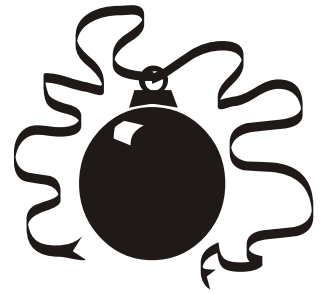
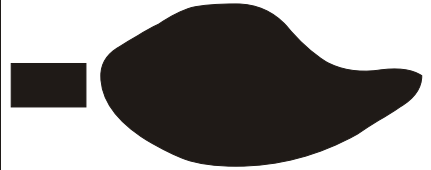

Martinus

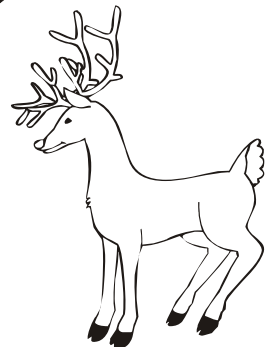
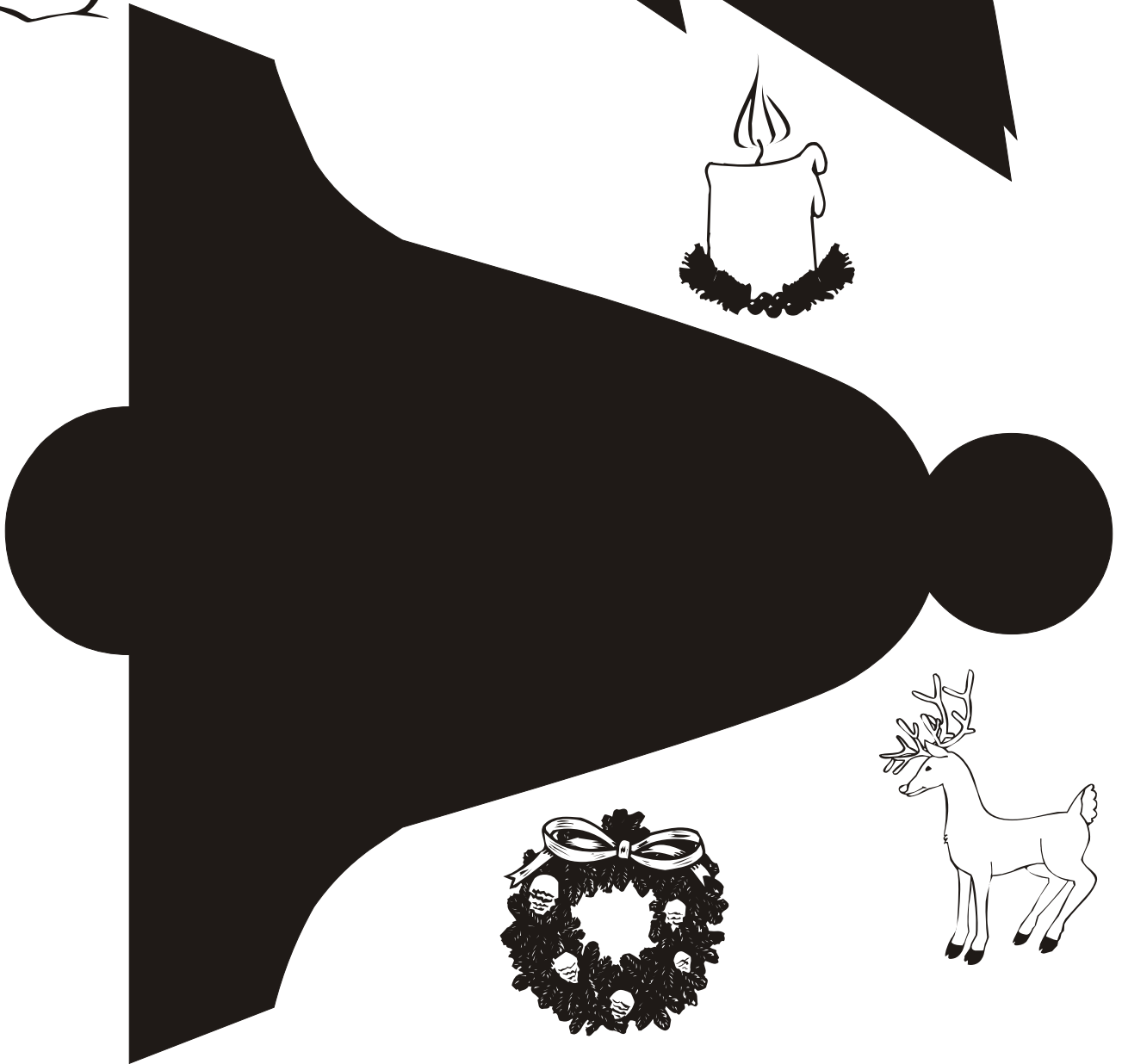
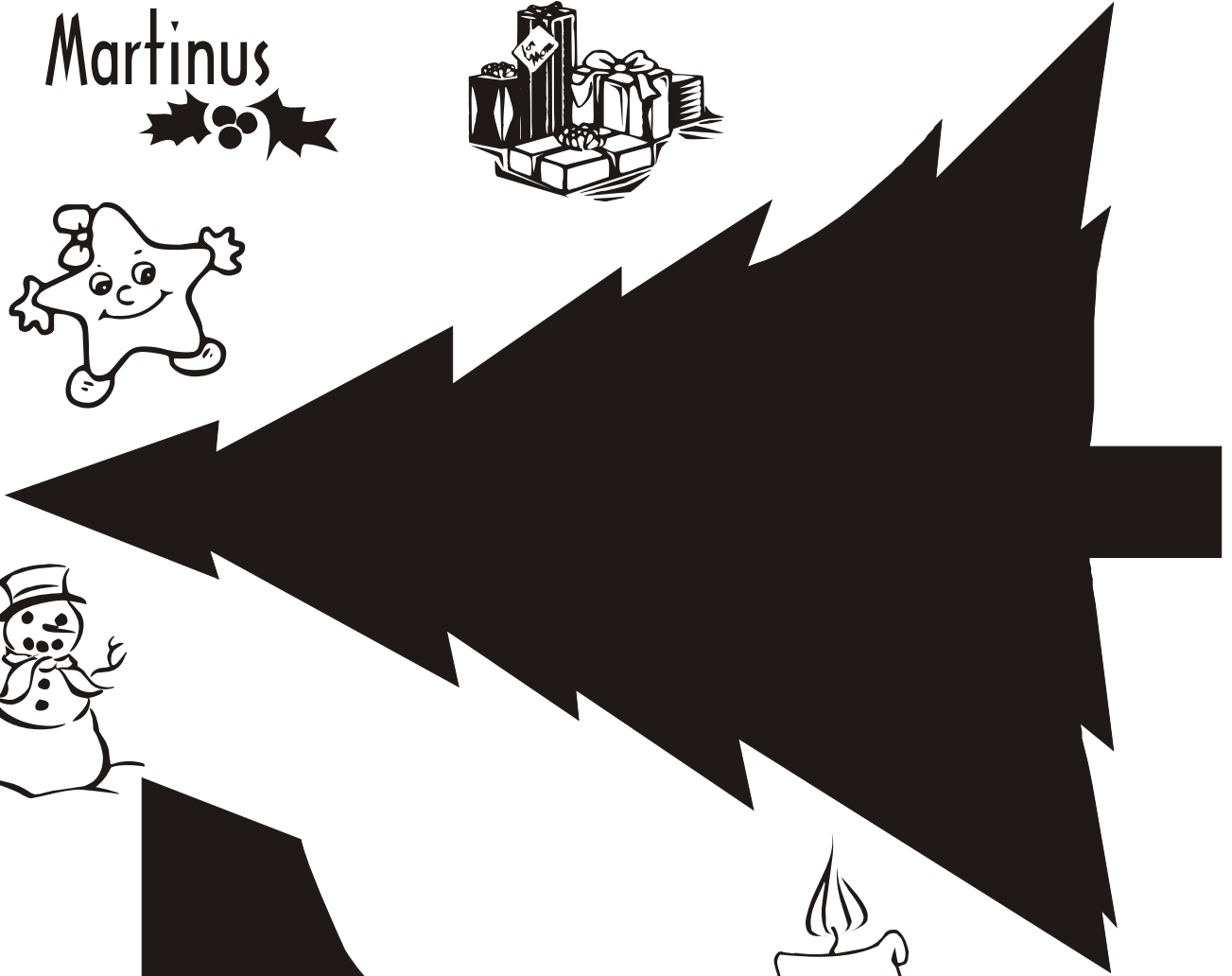
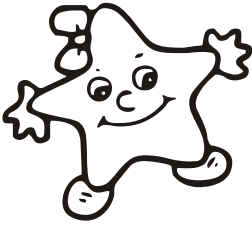

Martinus

Martinus

Szent Imre-nap Jánosházán

Horváthné Kulcsár Gyöngyi / Martinus

November 5-én Jánosházán, a Szent Imre Általános Iskolában együtt ünnepelt az iskola apraja-nagyja. A hagyományos Szent Imre-nap most kissé eltért a szokásostól. Kettős ünnep: az iskola névadójának, az ifjúság védőszentjének ünnepe, és egy évforduló, hiszen 10 évvel ezelőtt készült el az iskola tornaterme. Az ünnepi koncelebrációs szentmisét Dr. Veres András megyéspüspök végezte. Iskolánkban üdvözölhettük Dr. Konkoly István nyugalmazott püspök urat is.

Szent Márton ünnepi hét

Karáth Katalin / Déri Péter / Pados Katalin / Martinus

Szent Márton életének főbb eseményeit adták elő november 6-án a Székesegyházban a Brenner János Általános Iskola felső tagozatos diákjai. A délelőtti előadást a város négy óvodájának nagycsoportosai és az iskola 1-2. évfolyamos kisdíákjai tekintették meg. Délután a felsőbb évfolyamos tanulóknak, a szülőknek és az érdeklődő szombathelyieknek nyújtott élményt a gyerekek misztériumjátéka.

Az ünnepi hét november 7-én, 17 órakor vesperással folytatódott a Székesegyházban, amelyen nagy számban vettek részt gyermekek, fiatalok és idősebbek is egyaránt.

A vesperás után az ünneplő sokaság lampionokkal és fáklyákkal a kezükben énekelve vonult a Szent Márton-templom előtti térre, ahol Dr. Veres András megyéspüspök és Dr. Ipkovich György polgármester mondtak ünnepi beszédet. A megemlékezést a Szent Márton szobor megkoszorúzása és a mécsesek elhelyezése zárta.

November 8-án, szombaton délelőtt 10 órakor, a Székesegyházban, ünnepi szentmise keretében tisztelegtek az egybegyűltek a Szombathelyi Egyházmegye védőszentje Tours-i Szent Márton előtt. Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsekkel koncelebrált Dr. Veres András jelenlegi és Dr. Konkoly István nyugalmazott szombathelyi püspök, Dr. Horváth Lóránt Ödön premontrai rendi apát, csornai prépost-prelátus, Brenner József püspöki helynök és az Egyházmegye papsága is.

A Martineum Felnőttképző Akadémia idén is kiírta az általános iskolás gyermekeknek szóló képzőművészeti és íráspályázatát. Az ünnepélyes eredményhirdetésre és díjátadásra november 8-án 15 órakor került sor. Katolikus iskoláink jeleskedtek, a legtöbb díjazott ezekből az intézményekből került ki.

Werner Alajos emlékkiállítás

Nagy László / Martinus

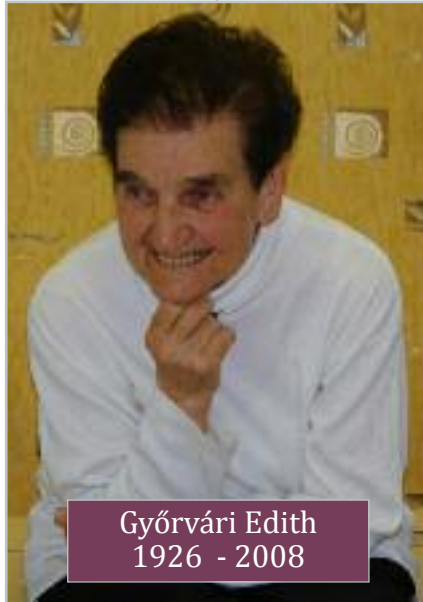
November 9-én a celldömölki Kegyetemplom Tárházában Werner Alajos halálának 30. évfordulója alkalmából emlékkiállítás nyílt. A tárlat megnyitását követően az évfordulóra kiadott CD-t hallgathatták meg az ünnepre ellátogatók, „Orgona muzsika a Kiscelli Szűzanya Kegyetemplomában” címmel. A Tárház egy újabb Szűzanya szoborral is gazdagodott, amelyet az emlékkiállítás megnyitója keretében Nagy Péter celldömölki plébános szentelt fel.

Edith néni hazatért...

Dr. Asbóth Mária

A jóízű nevetése, hangjának szeretetteljes határozottsága, szemének együtt érző pillantása nem vált fénytelené, nem kopott meg első találkozásunk óta. 1984 őszén megjelent az akkori városi tanács gyámhatóságán két középkorú nő. Nehéz sorban élő családokra, egyedülállókra hívták fel a figyelmünket. Így lett Győrvári Edith és Gombás Istvánné (Panni néni) a Kálváriáról a szombathelyi gyámügy első családsegítő-gondozó munkatársa. Hivatalosan társadalmi aktívaként jö(he)ttek hetenként csütörtökön. „Team”-et tartottunk, szükség szerint „krízis intervenciót” alkalmaztunk, és esetenként „szupervíziót” is (mai szóhasználattal, akkor egyszerűen ezt úgy mondtuk, hogy összefogással segítettük a rászorulókat és erősítettük egymást.). Ha elfogyott a tanács segélyezési kerete, ők támogatták tovább a családokat. Vittek pénzt, ruhát, élelmet, stb., jó szót, biztatást, reményt, hogy mindig lesz holnap, mert Isten gondviselő jósága minden teremtményére kiterjed. Bizony sokaknak ez szokatlan volt akkor. A kézzel megfogható segítség mellé szánt gondolatok azonban mégsem maradtak hatás nélkül. Több család élete így változott meg. Voltak, akik az alkoholizmus rabságából szabadultak meg, voltak, akik az állami gondozást kerülték el, mások kedvezőbb anyagi helyzetbe kerültek. Sokaknak sikerült munkát szerezni. Edith néni családsegítő-lélekmentő tevékenységét a Karitás megszervezését követően hivatalosan is folytat(hat)ta. Személyválogatás nélkül, személyre szóló figyelemmel. „Esztelen” pazarlással osztotta idejét, szeretetét, türelmét, pénzét.

Tanított is. Nem katedráról, nem tankönyvekből. Saját megszenvedett életéből és vele megosztott, rábízott tör-

Győrvári Edith
1926 - 2008

ténetekből. Életszagú nyomorúságból. Ő igazán tudta, mit jelent ez: ha tudásod szívedből fakad bölcs vagy, de ha könyvekből gyűjtögetted legfeljebb csak okos. Valószínű ezt a hamisítatlan igazságkövetítést, fondorlatok nélküli egyszerűséget érezték meg a főiskolai hallgatók is, akik sok élménnyel gazdagodtak egy-egy mellette töltött terepgyakorlat után. A szociális munka, a szolgáló szeretet Nagyasszonya volt, aki nemcsak munkaidőben foglalkozott a klienssel, hanem az év (évek) minden percében helyszíntől függetlenül. A másik ember fájdalmában, elesettségében – önhiba esetén is – csak a segítségre szoruló szenvedőt látta. Az „elsősegély” után azonban jött rendre a személyre szóló szeretetteljes szigor, kinek-kinek a „bűne” szerint, jobbító szándékkal. Felnőtt emberek elcsendesedve hallgatták ennek a kicsi, mindenfajta világi hatalom nélküli nőnek az intelmeit.

Leginkább talán a kórházi ágyán tanított. Emlékszem arra a melengető szeptemberi délutánra, amikor tényyszerűen közölte, hogy súlyos beteg, nincs remény a gyógyulásra. *”Ne feledd, hogy ez nekem ajándék. Végig kell mennem az úton, amit az Úristen kiszabott. Imádkozz értem, hogy az Ő akarata legyen!”* Mosolygott, segített, hitet adott és vigasztalt másokat, mikor önmagában, belül az élet lángja pusztító fájdalommal készült kialudni. Földi pályája utolsó napjaiban, – a még ébrenléti órákban – csonttá soványodott kezével még megszorította a kezem, megtört fényű szemével intett és a szája még szólt: imádkozz... A halandó test porba visszatérni készülő anyaghalmozásából átfénylött a halhatatlan lélek.

Uram, köszönöm, hogy adtad Őt nekünk. Köszönöm, hogy megtanulhattuk Tőle az igazi nagyság a kicsinységben rejlik, az emberi kapcsolatok életképessége önzés, gőg, érdek és hatalomvágy nélküli szolgáló szeretetben, megbocsátó békeességben van rejtve.

Új esperesek az Egyházmegyében

2008. november 30-tól a megyéspüspök 10 új esperest nevezett ki az Egyházmegyében. Megbízatusuk 5 évre szól. Az új esperesek a következők:

1. Jáki Kerület: *Dr. Rátkai László*
2. Kemenesaljai Kerület: *Dr. Koltai Jenő*
3. Kőszegi Kerület: *Harangozó Vilmos*

4. Lenti Kerület: *Kondákor Gyula*
5. Letenyei Kerület: *Kirner Antal Zoltán*
6. Órségi Kerület: *Fekete Szabolcs Benedek*
7. Sárvári Kerület: *Orbán István*
8. Szombathelyi Kerület: *Miszori Zoltán*
9. Vasvári Kerület: *Burusán József*
10. Zalaegerszegi Kerület: *Stróber László*

A milejszegi Assisi Szent Ferenc plébánia

Kálinger Roland (Rozsá atya), Szekér Beáta

Dombos Zala zengő dala feléd száll most,
Boldogasszony a Te neved legyen áldott!
Édesanyánk, árva néped, leborulva hódol néked és
könyörög!
Könnyes Zala kérő szava legyen kedves,
Nézd a szemünk könnyeinktől mindig nedves.
Édesanyánk, árva néped, leborulva hódol néked és
könyörög!

A mikor Kollányi Fülöp ferences atya ezt a verset írta, talán egy olyan helyről nézte a zalai dombokat, mint ahova a milejszegi plébániát építették. Milejszeg a „dombos Zala” szívében, a göcseji tájegységben Zalaegerszegtől 15 km-re található. A település 1233-tól számít lakott helynek. Milejszeg két falu összevonásából Milejből és Rózsásszegből jött létre 1950-ben.

Sokan ismerik azt a jelzöt, hogy a „Sötét Zala”. Ez a szókapcsolat csak a vidék elmaradottságát volt hivatott kifejezni és nem az embereket akarta jellemezni. Milejszeg község elég későn, 1970-ben kapott szilárd útburkolatot (Rózsásszegben már 1950-ben volt) és az 1960-as évek elején vezették be az elektromos áramot. Addig a templomban és a családi házakban is petróleumlámpa és gyertya adta a fényt az embereknek. A lelkipásztor nem autóval, hanem lovas kocsival, kerékpárral vagy gyalog járta a területet. De másként tekintett Szombathely első püspöke Szily János erre a vidékre. Főpapi, lelkipásztori bölcsessége indította arra, hogy a protestáns „tengerben” katolikus „szigetet” hozzon létre, így Milejben 1792-ben templomot építtetett. Ettől kezdve a környező falvakból mise utak kígyóztak a milejszegi Assisi Szent Ferenc templomba.

A rendszerváltás után a környező falvak hívei lehetőséget kaptak arra, hogy a visszakapott katolikus iskolákból kápolnákat alakítsanak ki, vagy új templomot építsenek. Ezzel a lehetőséggel a milejszegi plébánia mind a 6 települése Becsvölgye, Csonkahegyhát, Dobronhegy, Kustánszeg, Németfalu, Pálfiszeg élt és így saját templommal, kápolnával büszkélkedhetnek. A miseutakat benőtte a gaz és már csak a régi öregek tudják, hogy azok merre kanyarogtak. Ma mindenki saját falujában, saját kápolnájában vehet részt a vasárnapi szentmiséken.

A centralizáció jegyében összevonták a falusi kis iskolákat, így a gyerekeknek most sokat kell utazni, hogy tanulhassanak. A plébánia területén két iskola található 3 helyen: Szegi Suli (Becsvölgye és Kustánszeg); Gárdonyi Géza Általános Iskola (Csonkahegyhát), amelyek otthont adnak a hitoktatásnak.

A közösség lelki építése lényeges feladat, amelyet több módon is gyakorolhatnak a plébánia hívei. Január végén, február elején az immár három éve útjára indított ökumenikus imahét ebben egy fontos állomás. Hisz az evangélium örömhírét a különböző egyházak csak testvéri közösségben tudják hitelesen hirdetni, amelyből kicsendül az a hitbeli meggyőződés, hogy Krisztusban egy test tagjai vagyunk. Egy héten keresztül a katolikus, evangélikus és református hívek együtt imádkoznak és énekelnek, majd az Istentiszteletek után beszélgetéssel fejezik be az estét. Az egyházmegye által meghirdetett

közös programokra, és a plébánia által meghirdetett zárandokutakra mindig szép számmal jelentkeznek a hívek. Immár hagyománnyá vált a pünkösdi előtti hetekben, hogy a milejszegi plébánia hívei várják a feltámadási menetet, amely a csíksomlyói pünkösdi búcsúra viszi a feltámadási jelképet. Karácsonykor betlehemes játékokkal várják a híveket a templomban, amely a csonkahegyhátú iskola igazgatója, tanárai és diákjai előadásában tekinthető meg. Húsvétkor és Karácsonykor az teszi széppé az ünnepet, hogy ilyenkor a környékbéli településekről a Máter-

be jönnek szentmisére a hívek, ezzel is kifejezve azt, hogy a sok falu egy közösség. A plébánia híveinek csoportja tagja a Szombathelyi Egyházmegyei Karitásznak is, segítik a rászorulókat élelem csomagokkal, külföldi adományokból bolhapiacot tartanak, a bevételt a plébánia javára fordítják. A plébánia nagyon jó kapcsolatot ápol a helyi önkormányzattal, a plébánia rendelkezésére bocsátja a kultúrházat a bolhapiachoz, különböző egyházi programokhoz.

A lelki épülés mellett minden évben nagy figyelmet szentelünk a kőből épült építményekre is, és erőnkhez mérten próbáljuk felújítani épületeinket. Az Egyházmegye hosszú távú rendezési tervében a milejszegi plébánia a kevés katolikus lélekszám ellenére is megmaradt, hogy évek múlva is a katolikus emberek ajkán felcsendülhessen kedvenc Mária énekük a Dombos Zala.

Csúcs és Forrás

Kürnyek Róbert

A liturgia szükségessége

„A liturgia az a csúcspont, mely felé az Egyház tevékenysége irányul; ugyanakkor az a forrás is, amelyből fakad minden ereje. Az apostoli munkának ugyanis az a rendeltetése, hogy mindazok, akik a hit és a keresztség által Isten gyermekei lettek, jöjjenek össze, az Egyház közösségében dicsérik Istent, vegyenek részt az áldozatban, és vegyék az Úr vacsoráját.” (SC 10)

A legfontosabb kegyelmi eszközöket a liturgiában kapjuk meg. Gondoljunk csak például a szentségekre, melyek a kegyelem első és legfontosabb közvetítői. A szentségekben való részesedés pedig

mindig egy-egy liturgikus ünnepléshez kötődik. Miért? Mert minden Istentől jövő kegyelem hálaára kell, hogy ébressze az Egyház tagjainak szívét. Ez a közösségi hálaadás, vagyis istendicséret pedig a liturgikus ünneplések során valósul meg. Az is indoka lehet a szentségek liturgikus ünneplésének, hogy ezek a fontos kegyelmi pillanatok meghatározó jelentőségűek az egész keresztény közösség számára (pl. bérmálás, keresztség, stb.).

Ugyanakkor a liturgia a keresztény élet forrása is, hiszen a liturgikus cselekmények során a Teremtő olyan kegyelmekkel halmoz el bennünket, melyeket máshol csak rendkívüli úton tudnánk megkapni. Ez a kegyelem nélkülözhetetlen ahhoz, hogy a keresztény ember élete méltó legyen Krisztushoz és annak minden pillanata vállalható is lehessen előtte. Az Egyház liturgiájába való bekapcsolódásnak tehát nem csak az az értelme, hogy az isteni parancsot teljesítjük, hanem mert szükségét érezzük annak, hogy Krisztussal, a legfőbb Pásztorral és keresztény testvéreinkkel közösen, mint egy családnak a tagjai szerezzünk örömet a mennyei Atyának.

A Biblia évének gyümölcsei

Dr. Martos Levente Balázs

„Napsugarak zúgása, amit hallok, számban nevednek jó íze van.”

Ezzel a verssorral annak idején a szinesztézia fogalmát példázta magyartanárnőnk. Milyen lehet a napsugarak zúgása, és milyen az, amikor eszembe jut valakinek a neve, akit szeretek, vagy ha ezt a nevet ki is mondhatom – az ilyesmit csak tapasztalatból tudja az ember. De milyen lesz, ha az idők végén felzúg bennünk az Isten hangja? Milyen lesz, ha szeretettel és megrendüléssel először ízleljük majd újra a nevét, amelyben üdvösséget remélhetünk? Ezt is meg kell tapasztalni. Az Úr elkezdett valamit a földön, ami majd beteljesedik – odaát. Isten szól az emberhez. Amikor megértünk valamit az ő üzenetéből, amikor a Szentírás szavait meghallgatjuk és a szívünkkel is értjük, olyankor szól az Isten. Ahogy a II. Vatikáni Zsinat mondta: Isten beszélget Fiának szeretett jegyesével, az Egyházzal. A Biblia évében sokan tapasztalatot szerezhettek arról, hogyan vált valósággá ez a zsinati kijelentés. Csak a jó Isten tudja, milyen sokan vittek haza fényt és örömet a szívükben azokról a találkozókról, amelyeket a Biblia évében szerveztek. Ha visszagondolok, eszembe jut Márk evangéliuma újságpapíron, főcímeikkel; egy vetélkedő, amelynek résztvevői jellekesen bejárták Szent Pál missziójának állomásait; és sok-sok tiszta arc, azoké, akik figyeltek a Szóra. Játékos, baráti, ökumenikus, kulturális, ifjúsági vagy tudományos alkalmak egyaránt segítettek, hogy Isten szavát új oldaláról ismerjük meg. Ahol Isten szól, ott az ember szabadságot, örömet és szeretetet tapasztal, ha áldozatok árán is.

Ez a könyv az élő Isten könyve, ezért életet követel – és életre bátorít. Úgy gondolom, a legtöbbet akkor kapjuk általa, ha együtt olvassuk az Egyházzal. Milyen jó volna figyelni az Isten szavára valódi közösségben, hétről hétre vagy hónapról hónapra. Ennek alapvető módja a vasárnapi szentmise. Egy plébánia közösségei továbbra is kitarthatnak a Szentírás közös olvasásában. De akkor is közösségben olvasunk, ha – naptár segítségével – otthoni csendben vesszük kézbe azt a szöveget, amit aznapra az Egyház is kijelölt. Októberben a világ minden tájáról püspökök érkeztek Rómába, hogy a Szentatyával együtt arról tanácskozzanak, milyen szerepet töltsön be a Szentírás az Egyház életében. Egy afrikai püspök elmondta, hogyan adott erőt a Szentírás olvasása egy asszonynak, hogy AIDS-fertőzött férjét ne taszítsa el. A jezsuita generális az isteni szó gyógyító erejéről beszélt, s arról, hogy a lelkipásztorokat fel kell készíteni az isteni szóval való gyógyításra. Ezekben a szempontokban élet muzsikál. Talán a mi jövőendő életünk is.

72 óra kompromisszum nélkül

Pados Katalin

Több mint 100 fiatal csatlakozott Egyházmegyénkben a 72 óra kompromisszum nélkül című, egész hétvégés karitatív akcióhoz, amely felekezeten átívelve országsszerte megmozgatta az ifjúságot. A három nap alatt (október 24-26.) számos „projektet” valósítottak meg az Egyházmegye lelkes önkéntesei, legyen az a rászoruló felé irányuló karitatív tevékenység vagy a környezetünket megszépítő feladat.

A csákánydoroszlói temető elhanyagolt sírjait helyi és szentgotthárdi fiatalok hozták rendbe, Szentpéterfán szemétszedéssel kapcsolódtak be a programba. Kőszegszerdahelyen almaszedést és favágást/farakást vállaltak fiatalok, a bogáti idősek otthonát a Reguly Antal Általános Iskola tanulói „vették birtokba”, hogy felolvasással, ajándékkészítéssel, falevelek gereblyezésével kedveskedjenek az idős lakóknak. A Máltai Szeretetszolgálat önkéntes fiataljai rendkívüli ruhaosztással, zsíros kenyér és tea kínálásával fordultak a rászoruló felé. Mi szombathelyi fiatalok a megyei kórház pszichiátriai osztályán jártunk két nap is, hogy gitározással, énekléssel vigyünk egy kis színt a betegek életébe. Pénteken ellátogattunk a gyermekosztályra is, ahol énekekkel, zenével és az Édenkert állatairól szóló „színdarabbal” próbáltunk mosolyt csalni az arcokra. Sikertelenül. Este együtt imádkoztunk a betegek gyógyulásáért. Nemcsak adtunk, mi magunk is sok élménnyel gazdagodtunk közben. Ráadásul úgy érzem, hogy a hagyományos egyházi keretek közül kilépve sikerült megmutatnunk a társadalom felé, hogy a kereszténység több a szemlélődésnél, a templomok falain belül zajló életnél. Nem a szavak szintjén, hanem a tettek erejével.

Mostani számunkban a Csákánydoroszlói Plébánia ifjúsági csoportjának képét tekinthetik meg. A két éve alakult közösség vezetője Fekete Szabolcs Benedek atya.

- A fiad - kezdi pikírten Kovács. - A fiad belenyúlt a pénztárcámba!

- Miért kell rögtön Zsoltikára gyanakodni? Kivehette azt a pénzt más is! - védi csemetéjét az asszony.

- Tévedsz, fiam. Senki más nem tehette, csak ő.

- És ha én nyúltam a pénztárcádba? Vagy a mama?

- Kizárt dolog. Akkor egy fillérem se maradt volna.

Új film Brenner Jánosról

Horváth István Sándor

Avértanú sorsú paptestvérünk, Brenner János halálának 50. évfordulójára meghirdetett emlékévé egyik legkiemelkedőbb eseménye Iváncsits Tamás: A jó pásztor című zenés drámájának ősbemutatója volt Szentgotthárdon. A zeneszerző pécsi és bolyi, e darab kedvéért létrejött színtársulata mindenki számára meghatóan idézte fel a félévszázada Rábakethelyen történeteket. Az emlékévé során egyházmegyénkben Zalaegerszegen, illetve Szombathelyen adták még elő a János atya papi életét az újmiséától a vértanúságig, illetve temetéséig bemutató darabot, s azóta országszerte 21 település hívei láthatták az élő előadást.

Sokan már az ősbemutató után, amikor megvásárolhatták az előadás hanganyagát tartalmazó CD lemezt, azt kérdezték, hogy létezik-e filmváltozat, mert odahaza szívesen megnéznék a nagy lelki élményt nyújtó drámát. Az alkotók és az előadók rögtön tudták, hogy újabb feladat áll előttük, bár ekkor még nem is sejtették, hogy milyen bonyolult dolog a filmforgatás.

A film rendezésére Lauer Ferenc kapott felkérést, aki fontosnak tartotta, hogy a jelenetek forgatása főként eredeti helyszíneken történjen, így például a Brenner család szombathelyi házában, a Püspöki Palotában vagy Szentgotthárd-Rábakethelyen. A rendező arra törekedett, hogy a film több és bizonyos értelemben másfajta élményt nyújtson a nézőknek, mint a színpadi előadás,

s ennek érdekében az operatőrrel, Sággy Gáborral maximálisan kihasználták a mozgófilm adta lehetőségeket, igazi műalkotást hozva létre. A film visszavezeti a nézőket az 1950-es évek világába, s hitelesen mutatja be az egyházüldözések idejét hősiessen helytálló, hivatásának élő és a mártírhalált is vállaló fiatal pap életét.

A magyar nyelvű film angol, német és magyar választható felirattal is megtekinthető. A színes zenés filmdrámán kívül a DVD lemez tartalmaz továbbá egy-egy interjúbeszélgetést János atya testvérel, Brenner Józseffel, a szövegíró-zeneszerzővel, Iváncsits Tamással, valamint a rendezővel, Lauer Ferencsel és másokkal.

Több mint egy esztendő munkája után végre megjelent DVD lemezen a sokak által várt filmváltozat. Az első bemutatóra Bóly városában került sor, amelyen részt vett Brenner József atya is. Már megkezdődött a szervezése egy szombathelyi filmbemutatónak.

A most megjelent film Brenner János tiszteletének további terjesztését szolgálja.

Fókuszban - december havi programok események

december 1. (hétfő)

december 5-7. (péntek-vasárnap)

december 6. (szombat)

december 6-7. (szombat-vasárnap)

december 9. (kedd)

december 12. (péntek)

december 12-14. (péntek-vasárnap)

december 13. (szombat)

december 18. (csütörtök)

december 19. (péntek)

december 20. (szombat)

december 25. (csütörtök)

10 óra, Egyházmegyei papi lelki nap (Szombathely, Martineum)

Adventi ifjúsági lelkigyakorlat (Szombathely, Martineum)

18 óra, Adventi gyertyagyújtás (Szombathely, Kálvária-templom)

Hivatástisztázó lelki napok sorozat: „Egy férfi foglalkozzon az érzelmeivel?” (Zalaegerszeg-Botfa, Mindszenty Ifjúsági Ház)

18 óra, KÉSZ Körmendi Csoport - Dr. Gyürki László: „Az Ószövetség a hívő kezében” című előadása (Körmend, Polgármesteri Hivatal nagyterme)

19 óra, Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház)

17 óra, Adventi lelkigyakorlat (Szombathely, Szent István király-templom)

18 óra, Serdülők Adventi lelki napjai (Pélibőldszentkereszt, Szalézi Rendház)

18 óra, Adventi gyertyagyújtás (Szombathely, Székesegyház)

19.30 óra, Taizéi imaóra (Zalaegerszeg, Református templom)

19 óra, Taizéi imaóra (Szombathely, Annunciáta nővérek rendháza)

10 óra, Karácsonyi versmondó verseny (Szombathely, Martineum)

17 óra, Adventi gyertyagyújtás (Szombathely, Szent Kvirin-templom)

0 óra, Ünnepi püspöki éjféli szentmise (Szombathely, Székesegyház)

10 óra, Püspöki szentmise Urunk születésének ünnepén (Szombathely, Székesegyház)

Adventi kérdés

Azt mondtam egy angyalnak,
aki az év kapujánál fogadott:
adj nekem egy lámpást,
hogy biztos léptekkel
mehessek szembe a bizonytalansággal.
Ő így válaszolt:

-Indulj csak a sötétbe,
és tedd a kezed Isten kezébe.
ez jobb, mint egy lámpás,
és biztosabb, mint egy ismert út.

Ismeretlen szerző